

ÎN ACEST
NUMĂR

În pag.
2

În focarul
tuturor științelor:
AGRICULTURA

ÎN RESTUL NUMARULUI
• ORA DE VIRF 'A LINIȘTII
• FILME PROHIBITE ?
• O ARTĂ MILENARĂ ȘI DREPTURILE EI
• POSTA REDACȚIEI
• DIN LEGENDELE ȘI TRADIȚIILE PO-
PORULUI NOSTRU
• SPORT

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Științea tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XXI, Seria II, Nr. 5118

6 PAGINI — 25 BANI

Sâmbătă 30 octombrie 1965

INSTALAȚIE
DE AUTOMATIZARE
A REACTORILOR

La ora de laborator, studenții din anul III al Facultății de fizică din Cluj.
Foto: EMIL COJOCARU

ETALONUL CALITĂȚII

FĂRĂ UN... ETALON

In ziarul „Știința tineretului” din 30 iulie a apărut articolul „Preluată această inițiativă”. În acest articol era înțelesă pe larg inițiativa tinerilor de la Uzina mecanică Cimpina intitulată: „Fiecare produs superior etalonului”.

Au trecut de atunci aproape 3 luni. Un corespondent ne-a adus la cunoștință zilele trecute că inițiativa de la Uzina mecanică Cimpina a fost preluată și de colectivul Întreprinderii „Ferro-emal” din Ploiești. Pentru a consemna acest eveniment un reporter al ziarului s-a deplasat la Ploiești.

Aici, în locuri vizibile, am afișat mostrele cele mai reșite ale produselor pe care le confecționăm. Muncitorii au posibilitatea să confrunte permanent produsul pe care-l execută cu etalonul. Fiecare este astfel stimulat să realizeze produse superioare etalonului.”

Primul examen al inițiativei la emailaj a fost trecut cu foarte bine. Ponderea produselor emailate de calitate I a crescut în trimestrul III, față de aceeași perioadă a anului trecut, cu 3,5 la sută. Unii muncitori realizează acum în fiecare lună produse de calitate I între 85—95 la sută. Exemple? Alexandru Oprea și Ilie Stănică — la produsul suport spălator; Jean Gurău la sortimentul baterii; echipa condusă de V. Drăghici — la produse băi. Experimentarea făcută în secția emailaj, prin rezultatele obținute, a siberat inițiativa „permis de intrare” în toate secțiile uzinei.

Inițiativa a găsit ecouri imediate. Ecouri care s-au concretizat nu numai într-o adeziune unanimă, ci și în numeroase propuneri și sugestii pentru îmbunătățirea calității. „Nu putem vorbi de o eficiență a inițiativei — a arătat inginerul Maria Crican — fără o continuă perfecționare a cunoștințelor profesionale ale muncitorilor”. Ideea nu a avut nevoie de prea multe argumente. Produsele etalon au fost realizate de cei mai buni muncitori. Atingerea și depășirea nivelului calitatii al acestora nu se pot realiza fără ridicarea întregului colectiv la nivelul profesional al celor care le-au executat. S-a propus — și pe bună dreptate — ca în toate secțiile să se organizeze cursuri de ridicarea calificării. De la 1 octombrie acestea s-au deschis. Nu se pot realiza produse cu performanțe mai bune decât ale etalonului, dacă fiecare reper, care intră în componența produsului, nu este el însuși de o calitate superioară. Inițiativa i s-a adus astfel pe loc un corectiv. Obiectivul ei este acum: Fiecare reper — superior etalonului.”

Inițiativa a fost preluată de colectivul acestei Întreprinderi de aproape 3 luni. Am vrut să cunoaștem care au fost în acest timp preocupările comitetului U.T.C. pentru popularizarea acesteia, pentru însușirea ei de către toți tinerii. Ingerul Constantin Cicea, membru al comitetului U.T.C., ne-a vorbit în termeni elogioși despre aceste preocupări.

Un colectiv de specialiști al Institutului de fizică atomică a conceput și realizat o instalație de automatizare a reactorilor. Cu ajutorul ei au fost automatizate o serie de operațiuni necesare punerii în funcțiune și controlului modului de lucru al reactorului de la institut.

Instalația are la bază o concepție constructivă originală, care necesită aparatură mai simplă și un număr redus de elemente de automatizare.

Dupa cum ne-a informat Ionel Putica, inginerul șef al reactorului nostru atomic, instalația de automatizare funcționează de aproape un an în condiții foarte bune, ceea ce confirmă calitatea și eficacitatea soluțiilor utilizate. El a precizat, de asemenea, că această instalație poate fi folosită la orice tip de reactor.

(Agerpres)

CU PLANUL ÎNDEPLINIT

Prima mare unitate industrială a Olteniei care anulată realizarea planului general este exploatarea minieră Rovinari. Din ultimele calcule efectuate de economiștii de aici, reiese că minerii au extras, în acești șase ani, peste prevederile planurilor, 131 000 tone lignit, 2 000 tone antracit și 800 tone grafit concentrat.

Dotarea minelor cu instalații de mare productivitate, măsurile tehnico-organizatorice aplicate în ultima vreme și experiența acumulată de minerii exploatare, au creat condițiile necesare ca în primul an al cincinalului să se extragă de la Rovinari cu 130 000 tone lignit mai mult decât în 1965.

(Agerpres)

Laminorul de tablă grosă de la Combinatul siderurgic Gheorghe Gheorghiu-Dej Galați. Se lucrează la căile de role, pe unde va fi transportată automat în laminoare tablă.

Foto: N. STELORIAN

MÎNA CEA MARE

CONDUCE

PAȘII

CEI

MICI

C. PRIESCU

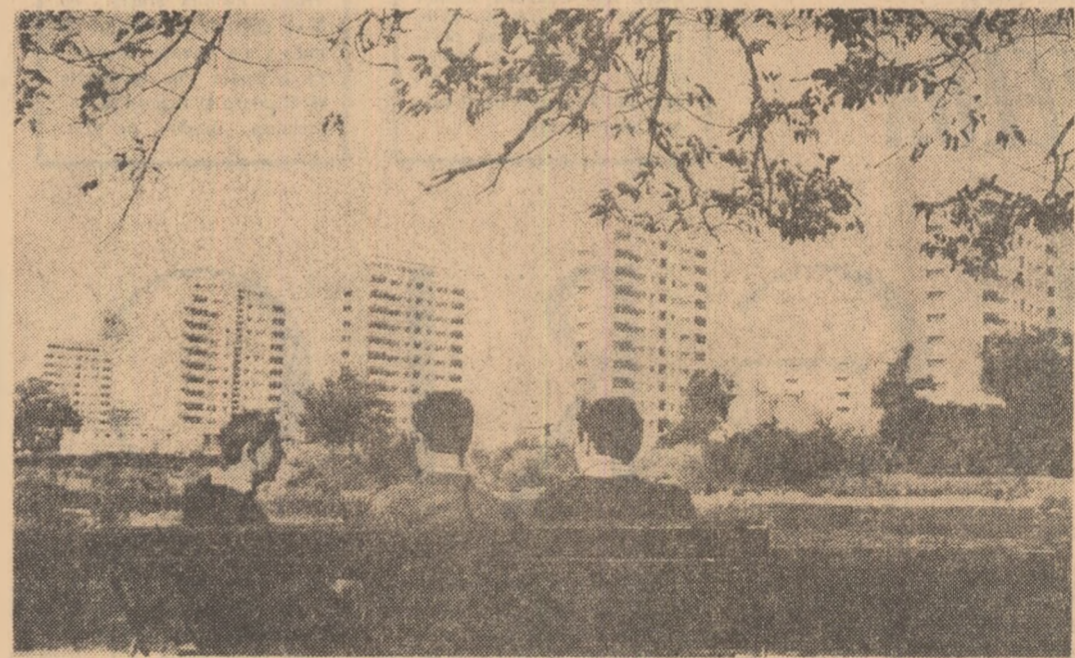
(Continuare în pag. a IV-a)

In două schimburi
la arat

În Banat, unde culesul porumbului aproape s-a terminat, brigăzile de cîmp din unitățile agricole socialiste lucrează la cârnatul cocenilor pentru a se putea continua intens arăturile. Mecanizatorii au putut astfel ara mai bine de jumătate din terenurile rezervate însămînțării de primăvară. Pentru grăbirea lucrării, aproape 500 de tractoare sînt utilizate în două schimburi, iar numeroase altele în schimburi prelungite.

O dată cu arăturile, ogoarele sînt fertilizate cu îngrășăminte naturale și chimice.

(Agerpres)

GRAIOVA. Pe calea Severinului

„Știința tineretului”

(Continuare în pag. a IV-a)

...DAR ȘTIE S-O FACĂ CUM TREBUIE ?

Priviți fotografia de mai sus. Ea este, desigur, simbolică: pașii cei mici sînt, întotdeauna, conduși și îndrumați de minile grijulii ale oamenilor maturi. Dealtfel, la noi, creșterea și educația copiilor stă azi în atenția întregii societăți. În școală, în organizația de pionieri sau U.T.C., copiii se bucură de o instruire și educare permanentă, pentru copiii nimic nu este preocupat: școlile le stau la dispoziție — cu cărți gratuite, cu laboratoare bine utilitate; lor

li se deschid, în fiecare vacanță, drumurile spre înălțimile munților sau solariile mării. Mii de profesori, învățători, pedagogi se ocupă în mod special de instruirea și pregătirea pentru viață a generației tinere.

Prima mină, cea mai caldă, cea mai apropiată, care conduce primii pași în viață ai copilului rămîne, totuși, mina tatălui, a mamei. Este știut că fără aportul părinților, fără contribuția lor directă,

procesul de educare a copiilor este mult îngreunat, iar rezultatele — parțiale. Dar contribuția familiei cere din partea părinților nu numai bunăvoință și dragoste, ea presupune și multe cunoștințe, o pregătire teoretică și practică adecvată. Mina cea mare conduce, într-adevăr, pașii cei mici, dar știe ea întotdeauna s-o face cum trebuie ?

Unele exemple arată că nu întotdeauna există priceperea necesară, unui pă-

rinți procedează în educația copiilor lor la întîmplare, îi îndrumă — din neștiință sau datorită unor concepții greșite — altfel decât ar trebui. Iată de ce, la rubrica „Să discutăm despre tinerete, educație, răspunderi”, ne propunem să publicăm o suită de articole, anchete, reportaje, destinate acestui aspect deosebit de important în educarea tînarului.

Începutul îl facem cu numărl de față.

lubește fiul
dumneavoastră
munca ?

Ancheta pe care am întreprins-o, începută cu întrebarea alăturată, i-a găsit pe unii părinți nepregătiți. Mulți, foarte mulți, au răspuns direct: „Iară echivoc”. „Da, copilului meu îi este dragă munca. În întreaga sa activitate dovedește dragoste pentru muncă. Și nu mă mir fiindcă eu însuși i-am cultivat-o”. (Steliana P. raionul „30 Decembrie”, București).

Au fost însă și destui părinți care ne-au mărturisit că nu și-au pus niciodată o astfel de întrebare. „Copilul meu se duce la școală... deocădată este în clasa a IX-a... nu m-am gîndit că trebuie să-l urmăresc dacă ar vrea să muncească sau nu...” (Eleonora P. raionul „16 Februarie”). Am înțeles, tot printr-un astfel de părinte, și unii care ne-au mărturisit sincer că nu doresc cu problemele muncii. „Lasă, nu spunea Cezar I. Iată a trei copii, o să crească ei și o să tot aibă de muncă!” Iată, asadar, trei moduri diferite de a concepe relația copil-muncă și totodată trei categorii de metode folosite în familie: a) una, pozitivă căreia părinții trebuie să se preocupe din timp de formarea la copii a sentimentului de prețuire a muncii, a dragostei de muncă, b) o categorie „pasivă”, care lasă lucrurile să urmeze de la sine și, c) o categorie de părinți care, în mod nemeditat, lezează copiii de „contaminarea” cu... munca.

O întrebare care
a trezit zimbete.
Și totuși... !

— Vă cunoașteți copilul ? Vrem să spunem: cunoașteți personalitatea copilului dumneavoastră ?

Întrebarea a trezit zimbete. Adică: Se poate, tovarășe, să nu-mi cunoască copilul ? Dar știu că tatăl lui (sau mama lui...) Dar parca era vorba să discutăm cum îl formează dragostea de muncă...

Să continuăm, totuși, discuția noastră (despre cultivarea dragostei de muncă, într-adevăr) cu această nădăruire. Se întîmplă, și nu numai în acest caz, că foarte mulți părinți își fac despre copiii lor niște imagini care sînt departe de a fi reale. De cite ori nu auzim, chiar înainte de a se naște un copil, că tatăl și mama îi și predestinează un viitor: „Dacă e băiat îl facem arhitect, dacă e fată o facem doctoară...”. Evident, în aceste cazuri, dorind să-l facă arhitect sau doctor pe copilul său, părințele se gîndește că băiatul sau fata, construind orașe sau vindecînd oameni, vor îndeplini activități utile, vor munci.

EUGEN FLORESCU

(Continuare în pag. a III-a)

Grîterial principal în aprecierea activității unui om îl constituie, după cum se știe, munca sa. modal în care el însuși participă, alături de ceilalți oameni, alături de întreaga societate la crea-

rea întregului univers de bunuri — materiale sau spirituale — de care ne folosim cu toții. Primul nostru dialog cu părinții pornește, firesc, tocmai din acest punct.

Interviul nostru cu

Acad. prof. dr. Amilcar Vasiliu

Undeva — pierdute în neagurile unei istorii trăite cu intensitate, în timpurile de ieri...

— În ce chip obligă însuși obiectul de cercetare a agronomiei la menținerea și dezvoltarea unei strînse legături cu celelalte științe?

— Ca și în cazul celorlalte științe, în ceea ce privește agronomia, cunoștințele empirice — cu un caracter esențialmente practic — au evoluat și s-au perfecționat...

— Să precizăm doar câteva elemente ale acestei interdependențe, a cărei logică internă izvorăște din însuși obiectul de studiu al agronomiei...

— Principiile și metodele de lucru ale științelor amintite, experimentarea științifică din ce în ce mai riguroasă și mai aprofundată — au dus — treptat — la conturarea unor metode de investigație, legi și reguli proprii agronomiei...

— „Punctul”-ne citeva jalocane ale stabilității și largirii contactului agronomiei cu celelalte științe în țara noastră.

— M-aș referi aici la experiența unui secol de colaborare a agronomiei cu celelalte științe. Astăzi, de pildă, marele învățat agronom și patriot Ion Ionescu de la Brăd a fost sprijinit de prof. Petru Poni de la Universitatea din Iași...

— Care este stadiul actual al acestui contact?

— Deși avem în cadrul institutelor de cercetare și învățământ agronomic specialiști din toate științele fundamentale sau auxiliare, care lucrează împreună...

— Este evident că viitorul apropiat va adăuga această legătură. Ca rezultat al acestui colaborării, se conturează din ce în ce mai clar cunoștințele substanțive nutritive...

— Fiziolocul au observat că dacă ceapa crește sub acțiunea luminii albe sau roșii, ea își formează rădăcinile bune. Sub acțiunea luminii albastre cresc repede foile...

— Necesitatea intervenției chimiei în agricultură reprezintă pentru mine un adevăr axiomatic. Și atât de ce.

Plantele reprezintă un mic, dar extrem de complex laborator de chimie. Din forma de sămânță și pînă la deplina maturitate, planta se dezvoltă în mod continuu...

— Cunoașterea transformărilor chimice din plante prezintă o importanță practică considerabilă pentru agronomie. Căci studiul proceselor de metabolisme care se desfășoară în organismul plantelor...

— Dacă mai adăugăm la acestea metodele de control analitic al recoltelor, al solului, apei și al diferitelor produse și preparate folosite în chimizarea agriculturii...

în el și care servesc la nutriția și dezvoltarea plantelor.

Chimia ne ajută însă nu numai în ceea ce privește cunoașterea acestor substanțe. Ea ne sprijină și în completarea lor sub formă de îngrășăminte.

De asemenea, chimia vine în sprijinul agriculturii, prin intervențiile sale în lupta împotriva dăunătorilor animalii și vegetali.

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

DIRIJORII CHIMIEI

Prof. dr. Mircea Ionescu membru corespondent al Academiei

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

deși incomplet — al zonelor de contact dintre chimie și agricultură.

Fără îndoială că dată fiind aria vastă de întrebări în agricultură a cercetărilor chimice, sînt numeroase problemele care stau în fața chimiei.

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

Foto: I. CUCU

DETERMINATIVE

ÎN FOCARUL TUTORUR ȘTIINȚELOR

Factorii fizici domină viața plantei în toate etapele ei de dezvoltare. În rîndul lor se numără lumina, căldura, umiditatea, aerul, radiațiile etc.

— În schimb putem reglementa cu succes factorul apă, fie prin irigare cîmpurilor, fie prin punerea în practică a unor măsuri agrotehnice care să micșoreze evaporarea și să creeze condițiile cele mai bune pentru folosirea de către plante a rezervelor de apă cuprinse în sol.

Cuante nutritive Lumina este un excitant care creează substanțe complexe din cele simple, prin fotosinteză.

Petrolul păstrează umezeala Specialiștii din Uzbekistan folosesc rezidurile petrolului pe plantațiile de bumbac.

Lumina distruge dăunătorii Savanții britanici experimentează un nou sistem de distrugere a insectelor dăunătoare.

Regulator al creșterii Chimistii din S.U.A. au descoperit o substanță care reglementează creșterea plantelor.

Valențele algelor..

Rezervele interne pe care le posedă agricultura sînt imense. Bazîndu-se pe cele mai noi cercetări ale științei și tehnicii contemporane, agronomia va valorifica — într-un viitor apropiat — imense suprafețe de teren ale globului terestru, pe care condi-

AGRICULTURA

RADIAȚIILE NASC PLANTE

Ing. A. Canarache candidat în științe

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

— În agricultura îl reprezintă cel al stimulării creșterii plantelor. Chimia de sinteză furnizează astăzi substanțe organice care nu numai că pot activa creșterea plantelor...

IUBESTE FIUL DUMNEAVOASTRĂ MUNCA?

**SĂ DISCUTAM
DESPRE
TINERETE,
EDUCAȚIE,
RĂSPUNDERI**

(Urmare din pag. 1)

Total ar părea firesc. Cu o singură lacună... esențială. În aceste cazuri părintii nu știu nimic despre copilul lor, nu știu ce aptitudini va avea și totuși îi hotărăsc dinainte un drum în viață. Iar dacă visul ar rămâne o simplă glumă bună, n-ar fi nimic. În multe cazuri însă „predestinarea” hotărâta de părinți este luată chiar de către ei în serios, permanentizată, decizia lor tronează ca o sabie deasupra capului copilului chiar și când copilul, aptitudinile sau dorințele lui nu corespund cu „marea dorință” a părinților. Așifti, în asemenea cazuri, la o situație tot așa de ciudată ca și atunci când ai vedea că se încercă trimiterea pe sine late de cale ferată a unui vagon proiectat pentru o linie de alte dimensiuni!

Urmarea? Copilului începe să i se facă teamă de muncă, pentru el munca devine de nesuportat, ceva care îl chinuie, care nu-i dă nici o satisfacție.

Janeta B. (cartierul Drumul Taberei): Eu n-am făcut această greșală. Am trei copii, două fete și un băiat, toți trei elevi la Liceul nr. 33. Anca, cea mai mare, este în clasa a XI-a — învață bine, dar asta nu mă împiedică să-mi dau seama că este, uneori, prea comodă. Să bine cu matematica, am îndrumat-o spre matematică. Într-o vreme avea visuri de artistă. Dacă avea talent o îndrumam, desigur, spre artă. Mi-am dat seama, privind lucrările, că unele calități n-o îndreptătesc, totuși, să merge spre teatru; i-am spus și eu confirmat: fata are o colegă care cântă la radio, o încetase succesul ei. Am îndemnat-o să privească cu luciditate propriile-i calități, să nu-și irosească vremea degeaba. Să muncească în direcția în care poate da rezultate reale.

Ceea ce spuneți este foarte interesant. A devenit chiar, printre părinți, o modă să-și vadă copiii reperând „succese” pe unele scene sau la televiziune, deși, evident, mulți dintre cei care apar acolo n-au nici un fel de talent...

J. B.: Toată de aceea am căutat să-mi cunosc bine copiii, ca să-i pot ajuta să-și găsească un drum de împliniri reale în viață. Pe băiat, Eugen, clasa a IX-a, îl îndrumăm spre Politehnică, are posibilități deosebite, iar pentru fata cea mică, Laurenția, clasa a VIII-a, cred că îndrumarea cea mai bună care i se poate da este să lucreze într-o întreprindere de industrie ușoară, poate la artizanat. Fiește, deschizându-le ochii asupra propriilor posibilități, îndemându-i să-și formeze un ideal din a munci și a obține rezultate cât mai bune în domeniul care li se potrivește cel mai bine, nu încetez să-i îndrum a obține în școală o pregătire de cultură generală cât mai bună. De altfel, deocamdată, acesta este și obiectul imediat al muncii lor — învățătura.

Muncă fizică?

Muncă intelectuală?

Intenția unui tată este, în aceste cazuri, laudabilă. Celor doi băieți, unul în clasa a XI-a, deci în pragul absolvirii, celălalt în clasa a IX-a, — le și uram succes de pe acum la examenele de admitere în facultățile pe care și le vor alege. Dar asta nu ne împiedică să-i invităm pe tatăl lor la o... deconectare din ideea categorică pe care și-a stabilit-o.

— Știi câți elevi termină anual liceul? Il întrebăm.

— Nu știu.

— Vă spunem noi: câteva zeci de mii. Iar în viitor numărul lor va crește continuu întrucât învățământul nostru tinde cu pași repezi spre generalizarea școlii medii, se va ajunge ca toți copiii țării să absolva o școală medie. Și e firesc, în viziunea societății socialiste muncitorilor trebuie să fie un om cu o înaltă cultură generală. Dar, revenind la concret: știți câți tineri intră anual în facultăți?

— Nu...

— Circa 25.000—30.000, adică mai puțin decât numărul total al absolvenților liceelor. Acesta este necesarul actual al economiei noastre. Practic, deci, admitând că toți absolvenții n-ar avea decât nota „10” la toate materiile, tot vor fi o parte în situația de a nu intra în facultate. Repetăm deși numărul studenților a crescut enorm față de trecut, acesta este necesarul actual de cadre cu pregătire superioară. Nu toți tinerii țării vor putea fi ingineri sau profesori. Sint însă alte numeroase domenii de activitate care își oierd profesiile.

— Sint de acord...

— V-ați gândit, totuși, vreodată la eventualitatea că IIII dumneavoastră s-ar putea — la serile lor — să intre în categoria celor neadmiși în facultate? Vă punem întrebarea reținând la ceea ce se va întâmpla cu ei dacă ani de zile li s-a înoculat doar ideea că trebuie să facă o muncă intelectuală? Ce vor face în momentul în care, să zicem, se vor cîi pe lista neadmișilor, adică atunci când își vor vedea planurile răsturnate? Intrebarea vă trezește idei pesimiste?

— De loc. Mă gândesc că aveți dreptate — nu mi-am pus niciodată problema în acest fel. În fapt eu i-am pregătit exact cum spuneți: unilateral, doar pentru munca intelectuală. Ne-reușind s-ar putea să fie chiar neterficiți, fiindcă nu vor munci din plăcere. Am auzit, chiar, de tineri care au fost complet zdruncinați de o asemenea ne-reușită. Voi repara greșeala. Neapărat...

Contradicția

cea mai ciudată

lucrez la birou? Poate e o greșală, zice, poate nu știți că eu lucrez aici de 30 de ani, sint legat de uzină și de meserie, ca de propria-mi familie... nu plec să mă plătiți cu aur!

Ne vine să ridem. Tovarășul este, într-adevăr, sincer: este un muncitor bun, unul dintre fruntași.

— De ce râdeți? se miră el.

— De contradicțiile modului dumitale de a gândi. Ne-a povestit o tovarășă profesoară, diriginta fiului, un fapt. Ne-a spus că, foarte adesea, dorind să vă îndemnați copilul să învețe și să-și vorbească cum așa: „Nu învața, băiatule, nu învața! Fără carte fabrica te poște, ascultă-mă pe mine, mașina, halatul de muncitor! Uită-te la mine: își place? În loc să învețe și tu ca alții, să muncești într-un birou...”

Tatăl n-a ris.

— E drept, îi spun copilului asemenea vorbe. Vă rog să mă credeți, încerc și eu să-i mai sperii să pună mai serios mîna pe carte. Bate cam mult mîngă...

Muncitor bun, tată cu intenții bune, dar iată ce greșală gravă comite față de propriul copil: sperindu-i cu munca (idee în care nici dînsul nu crede!) reușește să obțină exact ceea ce nu dorește — îndepărtarea fiului de muncă. Asupra acestei stări de lucruri merită să stăruim cu atenție, ea fiind foarte importantă. În cadrul anchetei am întâlnit și cazuri cînd spereierea copilului cu munca se face nu numai în glumă, se face cu convingere. Teodora P., filatoare frunțată la „Dacia”, ne povestea cu mîhnire în glas, că letele ei n-o ascultă, că tind să muncească într-o fabrică... „N-aș fi vrut, zicea mama, să lucrez și letele la mașină; voiam să se ridice și ele... Dar ce să le fac?”.

Era dezolată.

Unde e

anomalia?

Se întâmplă și altfel de situații. O învățădoare de lingă Craiova, mama unui băiat pasionat pentru tehnică, ne povestea cu și mai adîncă durere, cu lacrimi chiar, că fiul ei, pe care l-a bătut taică-său (tot învățător!) cit-a putut”, n-a ascultat, totuși, de ei: nu s-a prezentat, intenționat, la un examen la filologia din Timișoara — unde îl duseseră — a fugit la București și acum este elev la o școală

medie tehnică de telecomunicații. Și asta fără ca părinții să știe. „Sintem distruși, plîngea mama. Să se facă tehnician, auziți ce-am ajuns noi! Dacă era profesor era altceva. Taică-său i-a jucat cu picioarele aparatele de radio pe care le făcea, dar uite că n-am reușit nimic. Cît i-am vorbit noi și tot n-a ascultat. Băiatul ăsta trebuie să fie anormal!”

— Nu vă supărați, i-am spus mamei înlacrimate, nu cumva anomalia se află chiar în modul dumneavoastră de a gândi? Băiatul are pasiune pentru tehnică, îi place munca în fabrică, de ce-l speriați cu... pletele de pe mîini, cu halatul albastru?

— Noi am vrut să ducă o viață liniștită, îi vrem binele...

Binele? De ce ne surprinde o asemenea afirmație nu e greu de ghicit: dacă ar fi să așezăm una lingă alta bucuriile acestor părinți, iie el muncitorul sau învățătoarea, nu e greu să observi că ei și-au creat fericirea gîsindu-și un rost în viață, muncind în domeniul de care s-au simțit atrași, de care s-au legat prin pasiuni trainice. De ce încercă ei să dea copiilor sîturi de-a-ndoaselea?

O mireasă a propriei nepuțințe

— Nu, Noi vă întrebăm de ce ați crescut-o în ideea că nu trebuie să muncească...

— Mă uimii! De unde știți așa ceva?

— Nu știm, bănuim. După ce? După faptul că fata s-a căsă-

Mariora F. este o femeie care arată destul de bine. În casa ei este cald, este multă liniște. A rămas, de curînd, singură. Intrebarea pe care i-o punem o uimesce.

— Ce v-a determinat să vă educați atît de prost fiica?

— De unde știți c-am educat-o prost? O cunoașteți personal?

— Nu. Noi vă întrebăm de ce ați

— Nu știm, bănuim. După ce? După faptul că fata s-a căsă-

Copilul știe că dumneavoastră munciți?

— Asta e, că de la o vreme nu-i place să facă nimic... Cu distracția și altf. Am observat că mă disprețuiește pentru că n-am o funcție mai importantă, deși am și eu tot 9 clase de liceu ca și ea. N-am putut învăța mai mult, altădată știți cum era. Am vrut să învețe ea, am făcut totul pentru ea. Cînd am văzut că a rămas repetentă, m-am făcut loc. Aveau o reuniune de sîrșit de an, a venit la mine, serină, că vrea alți pantaloni, că ea vrea să se ducă la mine, serină. Pentru prima dată i-am spus „De ce?” a întrebă, „N-am bani!”, i-am răspuns „Dar ce dracu, tu muncești pe gratis? Aia de la servici ar putea să te plătească mai bine, spune-le că ai o fată care e domnișoară!”.

Am ascultat-o atentă; nu era vorba doar de supărarea că nu i-am luat pantofii, din glasul ei am înțeles că ea se uita la mine cam de peste umăr, tovarășii mei de servici sint „ăia” care trebuie să dea bani fiindcă există ea, fiindcă trebuie să iie ea bine îmbrăcată. Înțeleagă pentru prima dată că Sabina are convingerea că i se cuvine totul, că ea are „dreptul” să ceară, fără ca măcar să-și bată capul să înțeleagă de unde vin banii, lucrurile. Pentru ea, am devenit omul prin mijlocirea căruia își procură bani, pantofii, rochiile — un simplu mijlocitor și altf.

ELENA V. este foarte supărată. Sotul ei a murit de cîțiva ani, a rămas cu fata, Sabina, elevă în clasa a X-a la Liceul nr. 39. Anul trecut, Sabina era tot în clasa a X-a, într-o școală din raionul Grivița Roșie, a rămas repetentă.

— Nu știu ce să mă fac cu ea, ne povestește mama. Nu mai învață...

— Ce-i place să facă?

— Ce-i place să facă?

— Nu știu ce să mă fac cu ea, ne povestește mama. Nu mai învață...

— Ce-i place să facă?

— Ce-i place să facă?

— Nu știu ce să mă fac cu ea, ne povestește mama. Nu mai învață...

— Ce-i place să facă?

— Ce-i place să facă?

— Nu știu ce să mă fac cu ea, ne povestește mama. Nu mai învață...

— Ce-i place să facă?

— Ce-i place să facă?

— Nu știu ce să mă fac cu ea, ne povestește mama. Nu mai învață...

— Ce-i place să facă?

— Ce-i place să facă?

— Nu știu ce să mă fac cu ea, ne povestește mama. Nu mai învață...

— Ce-i place să facă?

— Ce-i place să facă?

— Nu știu ce să mă fac cu ea, ne povestește mama. Nu mai învață...

— Ce-i place să facă?

— Ce-i place să facă?

— Nu știu ce să mă fac cu ea, ne povestește mama. Nu mai învață...

— Ce-i place să facă?

— Ce-i place să facă?

— Nu știu ce să mă fac cu ea, ne povestește mama. Nu mai învață...

— Ce-i place să facă?

— Ce-i place să facă?

— Nu știu ce să mă fac cu ea, ne povestește mama. Nu mai învață...

— Ce-i place să facă?

— Ce-i place să facă?

— Nu știu ce să mă fac cu ea, ne povestește mama. Nu mai învață...

— Ce-i place să facă?

— Ce-i place să facă?

— Nu știu ce să mă fac cu ea, ne povestește mama. Nu mai învață...

— Ce-i place să facă?

— Ce-i place să facă?

— Nu știu ce să mă fac cu ea, ne povestește mama. Nu mai învață...

— Ce-i place să facă?

— Ce-i place să facă?

— Nu știu ce să mă fac cu ea, ne povestește mama. Nu mai învață...

— Ce-i place să facă?

— Ce-i place să facă?

— Nu știu ce să mă fac cu ea, ne povestește mama. Nu mai învață...

— Ce-i place să facă?

— Ce-i place să facă?

— Nu știu ce să mă fac cu ea, ne povestește mama. Nu mai învață...

— Ce-i place să facă?

— Ce-i place să facă?

— Nu știu ce să mă fac cu ea, ne povestește mama. Nu mai învață...

— Ce-i place să facă?

— Ce-i place să facă?

— Nu știu ce să mă fac cu ea, ne povestește mama. Nu mai învață...

— Ce-i place să facă?

MÎNA CEA MARE CONDUCE PAȘII CEI MICI

Foto: I. CUCU

...DAR ȘTIE S-O FACĂ CUM TREBUIE?

torit ca un om care vă putea fi și dumneavoastră soț tot așa de bine...

— De, știți, astăzi letele sint tare curioase... S-a îndrăgostit, ce să-l fac dacă s-a nimerit să fie omul acesta dragostea ei cea mare?

— În asemenea cazuri, de cele mai multe ori, logica faptelor este simplă: omul are mașină, are o situație materială mai bună decât un tînar, deci un coleg de vîrstă fiicei dumneavoastră. Este firesc, are 49 de ani! Fiți sinceri: fata, la cei 18 ani, a vrut să sară peste niște etape, etape de muncă, firești în evoluția fiecărui om, a vrut totul de-a gata. A încheiat tîr-gul acesta care se cheamă căsătorie. Nu se poate să nu vă fi dat seama...

Maria P. bate în retragere. Ne oierd un scaun, își recunoaște chiar unele greșeli.

— M-am gândit că e cam sălbujă, ziceam să-i fie mai ușor. Și, de ce să îi nedreptăț? Are de toate, n-o pune la nimic...

De fapt noi nu punem în discuție dragostea tinerei (admitem, chiar, că ea se putea îndrăgosti de bărbatul în vîrstă care-l este soț). Regretabil ni se pare însă acea mentalitate după care o mamă se poate socoti fericită dacă l-a găsit fiicei sale o... scapare de muncă!

— Și? Ge s-a mai înțimplat?

— Am cerut părerea unei rude. Mi-a spus că eu sint vinovat: de mică n-am pus-o la nimic, am muncit numai pentru ea, o trait ca o prințesă. „Fata dumitale, îmi zicea, n-a știut că dumnea ta muncești, n-a apucat să te respecte pentru munca pe care o faci. Asta este explicația”. Și cred că are dreptate, Sabina n-a știut că eu munceam...

JANETA B. — La noi în casă nu s-a înțimplat așa ceva. N-am citit eu multe cărți de pedagogie, am învățat însă de la părinții mei că a-l educa pe copil în spiritul dragostei de muncă înseamnă în primul rînd a-l convinge că tot ce are el este obținut prin munca tatălui și mamei, a celorlalți oameni muncitori. Să nu credeți că pentru asta trebuie făcut mare lucru: este de ajuns ca ambii părinți să aibă o atitudine serioasă, de prețuire a muncii celuilalt. Am să vă dau un exemplu. Soțul meu venea de la servici. Eu îi auzeam pe copii făcînd uneori gălgăie, „Liniște! le spuneam. Tata a venit de la lucru...”. Soțul, la rîndul său, arată aceeași prețuire față de munca mea.

Ing. ALEXANDRU C. — La noi în casă se discută foarte mult despre problemele profesionale. Și eu, și soția sintem ingineri, uneori lucrăm și acasă, feția este la curent cu multe din preocupările noastre, știe cînd cauză o soluție tehnică, știe dacă am reușit sau nu, participă la îndrumările noastre. Poate și din această cauză, înca de mică m-a rugat s-o iau cu mine în vizită la Institutul de cercetări unde lucrez, m-a chestionat

despre automatizări, se și mindrește că noi facem o muncă așa de utilă, complicată.

LAURENȚIU G. (tehnician) — Noi obișnuim să punem banii într-un sertar al șifonierului, atunci cînd luăm salariul. Cînd s-a făcut mai mare, băiatul nostru a luat fără să ceară voie 25 de lei, i-a cheltuit. L-am chemat și i-am întrebă dacă n-ar mai avea nevoie de niște bani, să-și ia bomboane, jucării (noi îi cumpăram destule). „Ba da, dacă-mi dai...” a zis și zîmbind la gîndul unei asemenea perspective. „Poți să îmi, i-am spus, doar nu sint încauti. Dacă îei 50 de lei, de pildă, nu mi mult: sint banii pentru care mama ta muncește o zi și jumătate...”. De atunci, n-a mai luat nici un leu, dimpotrivă, a devenit foarte econom. Participă și la calculele financiare ale familiei — știe că banii aceștia se obțin prin muncă, știe că noi muncim, că munca merită să fie respectată.

Revenim la una din întrebările pu-se la începutul anchetei de față.

Unul dintre părinți spune că prețuirea muncii poate să apară la copil mai tîrziu, cînd devine matur, că nu trebuie să-i „alburii copilăria” vorbindu-i despre muncă sau încredin- dîndu-i anumite sarcini. „Filozofia” unor astfel de părinți este formulată cam așa: „N-am muncit eu destul în copilărie? N-am păcut eu vacile pe moșia unui stăpîn? Lasă să se bucure copilul de copilărie, să se bucure de condițiile pe care i le pot oferi eu azi!”. Și, din dorința asta, nu-i pun pe copil la nimic, aduc copiii „pe tavă” totul, iar copiii se deprind să ia totul de-a gata. Or, asta este o mare greșală.

— Cînd începe copilul să învețe a prețui munca?

— Cînd începe, deci, educația pentru muncă a copiilor? Răspunsul unanim al părinților care se preocupă îndeaproape de pedagogia familială este că această educație începe încă din vîrstă cea mai fragedă. Cui ce începe această educație? Cu exemplul de viață, de muncă al părinților. „Propria noastră purtare, spuneva un mare pedagog, este lucrul cel mai hotărîtor. Să nu credeți că educați copilul numai cînd vorbiți cu el, cînd îl povăluți sau îi porunciți. Il educați în fiecare moment al vieții și chiar cînd nu sinteți acasă. Felul cum vă îmbră-rați, cum vorbiți cu alți oameni și despre alți oameni, cum vă bucurați sau vă întristați, cum vă purtați cu prietenii și cu dușmanii, cum rîdeți, cum citiți zîburii — toate acestea au de-puntru copii o mare însemnătate” (A. S. Macaenec). „Ceea ce se petrece în fabrica vîrstă, spuneva același pedagog, încredin-tu-se părinților — ceea ce vă bucură sau vă interesează, tre-buie să-i intereseze și pe copiii voștri. Ei trebuie să știe că sin- teți militant activ al societății și să se mîndrească cu voi, cu succesele și meritele voastre în fața societății...”

Deși, e limpede de unde au învățat!

— Cînd începe, deci, educația pentru muncă a copiilor? Răspunsul unanim al părinților care se preocupă îndeaproape de pedagogia familială este că această educație începe încă din vîrstă cea mai fragedă. Cui ce începe această educație? Cu exemplul de viață, de muncă al părinților. „Propria noastră purtare, spuneva un mare pedagog, este lucrul cel mai hotărîtor. Să nu credeți că educați copilul numai cînd vorbiți cu el, cînd îl povăluți sau îi porunciți. Il educați în fiecare moment al vieții și chiar cînd nu sinteți acasă. Felul cum vă îmbră-rați, cum vorbiți cu alți oameni și despre alți oameni, cum vă bucurați sau vă întristați, cum vă purtați cu prietenii și cu dușmanii, cum rîdeți, cum citiți zîburii — toate acestea au de-puntru copii o mare însemnătate” (A. S. Macaenec). „Ceea ce se petrece în fabrica vîrstă, spuneva același pedagog, încredin-tu-se părinților — ceea ce vă bucură sau vă interesează, tre-buie să-i intereseze și pe copiii voștri. Ei trebuie să știe că sin- teți militant activ al societății și să se mîndrească cu voi, cu succesele și meritele voastre în fața societății...”

Deși, e limpede de unde au învățat!

— Cînd începe, deci, educația pentru muncă a copiilor? Răspunsul unanim al părinților care se preocupă îndeaproape de pedagogia familială este că această educație începe încă din vîrstă cea mai fragedă. Cui ce începe această educație? Cu exemplul de viață, de muncă al părinților. „Propria noastră purtare, spuneva un mare pedagog, este lucrul cel mai hotărîtor. Să nu credeți că educați copilul numai cînd vorbiți cu el, cînd îl povăluți sau îi porunciți. Il educați în fiecare moment al vieții și chiar cînd nu sinteți acasă. Felul cum vă îmbră-rați, cum vorbiți cu alți oameni și despre alți oameni, cum vă bucurați sau vă întristați, cum vă purtați cu prietenii și cu dușmanii, cum rîdeți, cum citiți zîburii — toate acestea au de-puntru copii o mare însemnătate” (A. S. Macaenec). „Ceea ce se petrece în fabrica vîrstă, spuneva același pedagog, încredin-tu-se părinților — ceea ce vă bucură sau vă interesează, tre-buie să-i intereseze și pe copiii voștri. Ei trebuie să știe că sin- teți militant activ al societății și să se mîndrească cu voi, cu succesele și meritele voastre în fața societății...”

Deși, e limpede de unde au învățat!

— Cînd începe, deci, educația pentru muncă a copiilor? Răspunsul unanim al părinților care se preocupă îndeaproape de pedagogia familială este că această educație începe încă din vîrstă cea mai fragedă. Cui ce începe această educație? Cu exemplul de viață, de muncă al părinților. „Propria noastră purtare, spuneva un mare pedagog, este lucrul cel mai hotărîtor. Să nu credeți că educați copilul numai cînd vorbiți cu el, cînd îl povăluți sau îi porunciți. Il educați în fiecare moment al vieții și chiar cînd nu sinteți acasă. Felul cum vă îmbră-rați, cum vorbiți cu alți oameni și despre alți oameni, cum vă bucurați sau vă întristați, cum vă purtați cu prietenii și cu dușmanii, cum rîdeți, cum citiți zîburii — toate acestea au de-puntru copii o mare însemnătate” (A. S. Macaenec). „Ceea ce se petrece în fabrica vîrstă, spuneva același pedagog, încredin-tu-se părinților — ceea ce vă bucură sau vă interesează, tre-buie să-i intereseze și pe copiii voștri. Ei trebuie să știe că sin- teți militant activ al societății și să se mîndrească cu voi, cu succesele și meritele voastre în fața societății...”

Deși, e limpede de unde au învățat!

— Cînd începe, deci, educația pentru muncă a copiilor? Răspunsul unanim al părinților care se preocupă îndeaproape de pedagogia familială este că această educație începe încă din vîrstă cea mai fragedă. Cui ce începe această educație? Cu exemplul de viață, de muncă al părinților. „Propria noastră purtare, spuneva un mare pedagog, este lucrul cel mai hotărîtor. Să nu credeți că educați copilul numai cînd vorbiți cu el, cînd îl povăluți sau îi porunciți. Il educați în fiecare moment al vieții și chiar cînd nu sinteți acasă. Felul cum vă îmbră-rați, cum vorbiți cu alți oameni și despre alți oameni, cum vă bucurați sau vă întristați, cum vă purtați cu prietenii și cu dușmanii, cum rîdeți, cum citiți zîburii — toate acestea au de-puntru copii o mare însemnătate” (A. S. Macaenec). „Ceea ce se petrece în fabrica vîrstă, spuneva același pedagog, încredin-tu-se părinților — ceea ce vă bucură sau vă interesează, tre-buie să-i intereseze și pe copiii voștri. Ei trebuie să știe că sin- teți militant activ al societății și să se mîndrească cu voi, cu succesele și meritele voastre în fața societății...”

Deși, e limpede de unde au învățat!

— Cînd începe, deci, educația pentru muncă a copiilor? Răspunsul unanim al părinților care se preocupă îndeaproape de pedagogia familială este că această educație începe încă din vîrstă cea mai fragedă. Cui ce începe această educație? Cu exemplul de viață, de muncă al părinților. „Propria noastră purtare, spuneva un mare pedagog, este lucrul cel mai hotărîtor. Să nu credeți că educați copilul numai cînd vorbiți cu el, cînd îl povăluți sau îi porunciți. Il educați în fiecare moment al vieții

Cum i-a învins Orole pe bastarni

Pilda dată de Scorilo căpeteniilor dace

Daco-geții erau un popor cinstit („cei mai drepți dintre tracii”, cum știm că li numește Herodot). Târziu lor consta și din aceea că își priceau în joc, cu război, greșelile, se pricepeau să tragă învățăminte din ele și să le îndrepte prin măsuri hotărâtoare.

În primăria aceasta, o povestire din timpul regelui Orole ni se pare edificatoare.

Pe regele Orole istoria îl menționează pe la anul 200 î.e.n. El a domnit, pe cât se crede, peste o uniune de triburi dacice transilvane. În timpul lui, bastarnii — un neam germanic, războinic și violent, care sălășluise la miazănoapte de lanțul Carpaților — pătrunde în Moldova și încearcă, trecând peste Carpații Orientali, să ia în stăpânire pământurile dacilor din Transilvania.

Dacă, deși luai prin surprindere, au testat de îndată înaintea dușmanilor, conduși de regele Orole.

Descumpăniți, pesemne, de înfrângerea înfricoșătoare a bastarnilor sau de vreo anumită tactică de luptă pe care aceștia or fi folosit-o, unii dintre oștenii lui Orole au luptat destul de dezorganizat. Prima bătălie cu bastarnii s-a soldat astfel printr-un eșec.

Amănunte prea multe nu cunoaștem. Bănuiim doar că a avut loc o adunare, la care cuvântul cel mai greu li vor fi avut bătrânii.

Ceea ce cunoaștem este numai că a celorlalte care se purtaseră fără obșnuta demnitate dăciă în bătălie — dat fiind faptul că nu se mai pomenise încă așa ceva, și că nici să nu se mai întimplă preodată — li s-a hotărât o pedepșă pilduitoare.

Este interesant să observăm că pedepșa ce li s-a dat nu era lipsită de un anumit umor, ce-i drept de un umor cam amar.

Vinoșii au fost obligați ca ori de câte ori voia să se culce de atunci înainte, în așternutul lor, să facă lucrul acesta ținându-și picioarele în locul unde-și puneau în mod obișnuit capul și invers (în semn, s-ar putea tălucii, că acei oșteni se purtaseră în bătălie, ca și cum ar fi judecat lucrurile cu picioarele, nu cu capul).

De asemenea, li s-a mai hotărât, până ce vor fi dat din nou dovadă de bărbănie în luptă, să facă în gospodăria lor toate treburile femeiești, cum ar fi: se înțelege, măturatul casei, gătitul bucatelor, țesutul veșmintelor și țepănatul copiilor. Femeile lor ar fi avut în schimb, după o versiune populară a legendei, dreptul de a se comporta în lume ca bărbății.

Ne putem închipui hohotele batjoco-

ritoare de ris care trebuie să fi răsunat la auzul unei asemenea decizii roșite de regele Orole și fetul cum își vor fi plecat capetele vinovații înaintea mulțimii.

Sîntem convingeți că în locul unei asemenea osînde, care-i acoperea de rușine în ochii mulțimii, a bătrînilor, femeilor și copiilor, vinovații ar fi preferat de o sută de ori moartea.

Însă dacăi evitau vărsarea de sînge cînd ea nu era neapărat necesară, așa cum se petrecuse și cu oastea înfrîntă a macedonenilor lui Listmah. Ei preferau, după cum se vede, pedepsele — ca să folosim un termen curent în zilele noastre — cu caracter educativ, și

O altă povestire plină de tîlc — pusă cîteodată tot pe seama lui Orole — se referă, de fapt, la regele Scorilo, probabil tatăl lui Decebal, a cărui poziție de unire a triburilor daco-gețice bănuim că a fost reînnoită.

Se povestește anume că la Roma izbucnise în acel timp o ceartă aprigă pentru putere, ceartă care a ajuns repede la urechile celor din Dacia. Și, gîndindu-se să tragă un folos de pe urma acestei dezbinări, cu prilejul unei adunări ostășești mai multe căpetenii i-au cerut lui Scorilo să dezlănție un atac preventiv împotriva Romei.

Puterea dăciă, își închipuiau aceștia, ar fi fost suficientă ca să învingă un dușman sfîșiat de frămîntări lăuntrice. Și astfel romanii ar fi fost împiedicați de la o mare acțiune militară, ulterioară împotriva Daciei.

Scorilo însă bizuindu-se pe străvechea înțelepciune populară, așa cum vom afla numaidecît, a încercat să-i convingă că un asemenea atac nu numai că nu i-ar fi împiedicat pe romani de la o invazie asupra Daciei, ci abia i-ar fi stîrmit, făcînd totodată să se stingă orice dezbinare dintre ei.

Deoarece însă căpeteniile stăruiau în părerea lor, Scorilo a vrut să le înfrîngăzeze practic adevărata situație, așa ca să fie lesne înțeleasă de oricine.

A poruncit deci să fie aduși în fața adunării, într-un loc îngrădit, doi cîini flămîzi. Acestora le-a azvîrlit un os. Cîinii s-au repezit la os, mîrînd și mușcîndu-se între ei, amîndoi silindu-se din răsuputeri să-l apuce.

Aduceți acum și un lup, și dați-l drumul în îngrăditură, înaintea cîinilor, a ordonat lărași Scorilo.

Lupul a fost adus. I s-a dat drumul în îngrăditură. Dar cum l-au văzut cîinii, și-au uitat vrajba dintre ei pentru os, s-au repezit laolaltă asupra lupului cu care s-au luptat pînă ce l-au doborîit.

— Vedeți, deci, a conchis Scorilo, așa s-ar întîmpla și cu triburile noastre dacă și-ar încerca în momentul acesta forțele cu romanii. Aceștia și-ar lăsa imediat la o parte cearta dintre ei. Urmîndu-se, s-ar năpusti asupra Daciei. Și, fiindcă unii sînt foarte puternici, așa cum știți cu toții, ne-ar birui. De-aici încă o învățătură, să ne unim și noi mai strîns, încă înainte de a începe primejdia, și mai ușor vom fi în stare să-i înfrîmîm pe dușmanii.

Auzind aceste cuvinte și vînduși cu ochii lor cum cei doi cîini împreună ucisese răpitorul, căpeteniile dace și-au recunoscut greșelile. Și atacul preventiv asupra Romei — care s-ar fi putut să-i coste scump încă din zilele acelea pe daco-geți — n-a mai avut loc.

DIN

legendele și tradițiile poporului nostru

de Alexandru Mitră

care permiteau îndreptarea celor căzuți în luptă și, se presupunea, singura dată, într-o viață. Și, într-adevăr, după această zguduitoare și exemplară pedepșă, mai cu seamă dacă o raportăm la mentalitatea bărbăților din vechime, oastea lui Orole a ieșit întărită și redisciplinată. Doamnă că legenda ne relatează mai departe cum, foarte curînd după această întîmplare, Orole și-a chemat din nou triburile la luptă împotriva cotoptorilor. Dacie — în primele rînduri avînd tocmai pe cei ce fuseseră pedepșiți — s-a ridicat ca un singur om, nimicînd pe mulți bastarni, iar pe cei rămași în viață azvîrîndu-i înapoi peste munți.

Leția aceasta, ca și aceea dată de Dromihete lui Listmah n-a fost nici ea uitată în veacurile ce s-au scurs, căci în toată istoria daco-geților nu se mai înregistrează vreo altă întîmplare asemănătoare.

O ultimă verificare înainte ca centralele telefonice automate să plece spre marile orașe ale țării. Tinerii Uban, Mihai și Kirich Constantin de la Uzinele „Electromagnetica” urmăresc cu atenție drumul complicat al firelor.

Foto: I. BODEA

Scinteia tineretului Sport

De acord cu antrenorul

Înaintea meciului de rugbi Constructorul-Rapid (juniori), desfășurat duminică trecută, antrenorul primei echipe i-a anunțat pe elevii săi că Gheorghe Meiu nu va participa la joc fiind suspendat de conducerea clubului. Vestea i-a intristat pe toți, întrucît Meiu este cel mai bun jucător al echipei. De altfel, absența lui din formație s-a resimțit în echipa Constructorul, favorita înfrîngerii, care deabia a reușit un rezultat de egalitate (0-0).

De ce stă pe țesă rugbistul Meiu? Răspunsul ni l-a dat antrenorul său, Dumitru Ionescu: „Mi-a venit destul de greu să lipsesc echipa de sportul lui Meiu dar n-am avut încotro. Numele lui este cunoscut amatorilor de rugbi. El s-a remarcat cu prilejul înfrîngerii internaționale de juniori: Pirinei-București (în Franța, la Toulouse) și România-Cehoslovacia. A evoluat cu succes și în echipa noastră din campionatul divizionar, deși mai are încă un an de juniorat. Pe scurt, este un jucător talentat, o autentică speranță. Însă acest lucru nu este suficient, iar noi, antrenorii, trebuie să respectăm și obligația de pedagogi, aceea de a crește sportivii care să ne facă cîștiga alți pe stadion cît și la locul de muncă sau învățatură. Cu altă mulțumire, cu cît printre rugbiști există o frumoasă tradiție în acest sens. Exemple concludente îl pot oferi o serie de sportivi crescuți în echipa de juniori a clubului nostru, ca de pildă, Sava, Anțimoiu, Niculescu și mulți alții, în prezent în echipeleConstructorul, favorita înfrîngerii, care deabia a reușit un rezultat de egalitate (0-0).”

„N-o să se mai repete” — acestea sînt răspunsurile lui. Și totuși, absențele de la școală se repetă. Încercările de pînă acum de a-l readuce pe făgășul cel bun nu mi-au reușit. Tocmai de aceea am cerut suspendarea lui pînă se va îndrepta. Poate că în timp ce colegii lui continuă antrenamentele, Meiu va medita asupra comportării lui și va ajunge să înțeleagă că nu aveam nevoie de asemenea sportivi, că felul cum se comportă nu-l poate ajuta să devină nici un sportiv de performanță, nici un om pregătit temeinic pentru viață.”

Discuția cu antrenorul D. Ionescu, a durat câteva ore. Ar mai trebui adăugat un singur lucru: din felul în care ne-a vorbit am simțit în permanență dorința acestuia de a face totul ca Gheorghe Meiu să devină în cele din urmă un elev și un rugbist pe măsura posibilităților reale de care dispune, dar pe care, decamdat, le frostește în zădar. De altfel aceeași intenție a călăuzit și rîndurile de față, exprimîndu-ne pe deplin acordul cu antrenorul său.

A. CONSTANTIN

PE SCURT • PE SCURT

• Duminică se reia campionatul categoriei A la fotbal, cu jocurile etapei a X-a. În Capitală, pe stadionul „23 August”, cu începere de la ora 15,00, se va desfășura meciul Rapid — Steaua. În deschidere, la ora 13,00 se întîlnesc formațiile de categoria B, Progresul și Metalul.

În țară se vor disputa jocurile: Petrolul Ploiești — U.T. Arad, Știința Craiova — Dinamo București, Farul Constanța — Știința Cluj, Crișul Oradea — Siderurgistul Galați, C.S.M.S. Iași — Steagul Roșu Brașov și Știința Timișoara — Dinamo Pitești.

• Astăzi, între orele 19,15 și 19,30, pe programul 1, stațiile noastre de radio vor transmite din 6 orase din țară avansele privind jocurile acestor etape.

• Duminică, în cadrul emisiunii „Sport și muzică”, se vor transmite pe programul 1 aspecte de la toate înfrîngerile din cadrul categoriei A la fotbal.

• Cel de-al 5-lea turneu internațional de șah de la Belgia s-a încheiat vineri seara cu victoria marilor maeștri internaționali Florin Gheorghiu (România) și Matulovici (Ungaria) care au înregistrat cîte 7,5 puncte fiecare. Cîte 7 puncte au realizat Tringov (Bulgaria), Flesch (Ungaria), Kavalek (Cehoslovacia), Karakijici și Minici (ambii jugoslavii) în ultimă rundă. Gheorghiu a remizat cu Matulovici în 20 de mutări. La turneu au participat 14 şahisti din 7 țări.

• Campionatul republican de lupte pe echipa este în plină desfășurare, astăzi și mâine disputîndu-se etapa a III-a la „grecoromane” și „libere”. Etapa a IV-a a campionatului se va desfășura la 21 noiembrie (grecoromane) și 28 noiembrie (libere).

TELEGRAMĂ

Cu ocazia zilei naționale a Iranului, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, a adresat Șahinșahului Arya Mehr — Mohammed Reza Pahlevi felicitări, precum și cele mai bune urări pentru poporul iranian.

În răspunsul său, Șahinșahul Arya Mehr — Mohammed Reza Pahlevi a mulțumit președintelui Consiliului de Stat, Chivu Stoica, pentru mesajul adresat, transmitîndu-i totodată poporului român călduroase urări de prosperitate.

INFORMAȚII

• La 29 octombrie s-au încheiat lucrările simpozionului național pe tema: „Analiza metodelor aplicate în documentare”, care s-a desfășurat timp de 3 zile în aula Bibliotecii centrale universitare din Capitală.

Au participat reprezentanți ai instituțiilor centrale de documentare, ai centrelor de ramură, precum și ai marilor biblioteci din țară.

S-au prezentat numeroase referate în legătură cu colectarea și prelucrarea materialelor documentare, informațiilor științifice, cu relațiile dintre beneficiarii și serviciile de documentare etc.

• Cu prilejul sărbătorii naționale a Turciei — ziua proclamării republicii — ambasadorul acestei țări la București, Semsetin Arif Mardin, a oferit, vineri după-amiază, o recepție în saloanele ambasadei.

Au luat parte Dumitru Moșora, ministrul industriei construcțiilor, membri ai conducerei unor ministere, conducători ai unor instituții centrale, oameni de știință și cultură, generali și ofițeri superiori, ziaristi.

Au participat șefi ai unor misiuni diplomatice acreditate la București și alți membri ai corpului diplomatic.

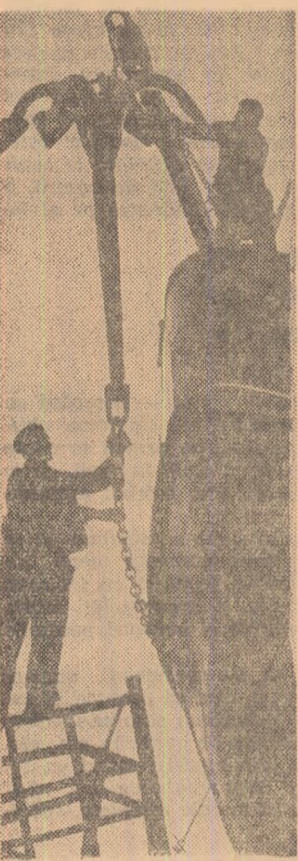
• La Sibiu, după primul tur de manevră la coproducția româno-sovietică „Tuneiul”, a avut loc vineri seară o conferință de presă, în cadrul căreia membri ai colectivului de creație, format din cineasți din cele două țări, au răspuns la întrebările ziaristilor.

(Agerpres)

Un nou castel de apă se constituiește la Combinatul siderurgic Gheorghe Gheorghiu-Dej—Galați

Foto: N. STELORIAN

Santierul naval Giurgiu. După reparare, remorcherul „Lupeni” este pregătit pentru lansarea la apă.

Etalonul calității fără un... etalon

— În ce ne privește pe noi, comitetul U.T.C. — spune tovarășul inginer — am discutat detaliat într-o plenară despre inițiativa: „Fiecare reper — superior etalonului”.

— Ce măsuri ați stabilit pentru aplicarea ei?

— Haideti în secția și veți vedea — propune tovarășul inginer.

„Secția mecanică-productivă. Aici lucrează aproape numai tineri. Pe unele mașini se aflau cutii de lemn cu piese-etalon. Pe altele nu. Nici pe cea a tovarășului Gh. Mihailescu, secretarul organizației U.T.C. nu se află.”

— Nu s-au confecționat piese-etalon pentru toate mașinile?

— Ba, da — ne răspunde secretarul. Dar eu lucrez de 8 ani în secție și știu pe dinăfară cotele fiecărei piese.

E împede, pentru tovarășul secretar piese-etalon nu sînt necesare. Întrebăm atunci ce măsuri a luat organizația U.T.C. pentru aplicarea inițiativii de către ceilalți tineri.

— Vă spun drept, la noi în secție, ei și nu e cazul să aplicăm inițiativa. Se lucrează

URMĂRI DIN PAG. I

bine. Procentul de rebut a scăzut. (Nu știu de ce toți, inginer Cicea, care era de față la această discuție și care este adjunct al secretarului U.T.C., n-a intervenit pentru a-i explica tovarășului secretar că în ultimele 2 luni secția a depășit procentul de rebut planificat).

— Inițiativa v-ar mobiliza la obținerea unor rezultate mai bune.

— Miine avem adunare generală în care analizăm rezultatele obținute de tineri în împlințarea calității. Vom discuta și despre aplicarea inițiativii.

Studiem referatul ce urma să fie prezentat în adunare. Nu găsim nici măcar un singur cuvînt despre inițiativă. În schimb, în referat se vorbește în mod elogios de rezultatele obținute în împlințarea calității. (secretarul știa, după cum am văzut, că rebutul în secție se afla în descreștere.)

Tovarășul inginer Cicea se simte dator să intervină: — Organizația U.T.C. de aici va trebui să acorde o atenție mai mare aplicării inițiativii. 10 ajutoari de strungari și frezori au fost promovați și tinerii au fost organizați. Ați 6-7 lucrători fost anga-

jați recent. Comitetul U.T.C. pe uzină va ajuta în mod special această organizație.

Cu aceste asigurări ne îndreptăm spre secția montaj radiatoare. Aici, spre surprinderea noastră, secretarul comitetului U.T.C., Petre Stan, i-au trebuit cîteva minute să-și aducă aminte despre ce inițiativă e vorba.

— Vă spun sincer — mărturisește tovarășul Stan — la emailaj se aplică. Aici cunosc că s-au obținut rezultate (tovarășul Stan e secretarul unei organizații U.T.C. din care face parte și emailajul). Noi, cei de la radiatoare, studiem la care operații s-o recomandăm tinerilor.

Tovarășul inginer Cicea i-a rugat să studieze mai repede. Rugămînta a repetat-o și la următorie. E adevărat, aici lucrurile se prezintă altfel. Etaloane există în secția sablaj. Observația tovarășului inginer era ca organizația U.T.C. să se intereseze zilnic de rezultatele înregistrate la C.T.C. din atelierul de sablaj, să organizeze împreună cu controlorii discuții cu tinerii care continuă să prezinte piese cu defecte; să popularizeze rezultatele ce se obțin;

să-i ajute pe tinerii care mai întîmpină anumite greutăți.

Subscriem în întregime observațiilor tovarășului inginer. Așa ar trebui să se facă. Așa ar trebui să îndrumăm comitetul U.T.C. activitatea organizațiilor de bază din secții. Nu prin indicații generale de felul acestora: „tovarăși aplicați inițiativa”. Ci printr-un ajutor concret. Generalizarea experienței obținute la secția emailaj, ar putea constitui începutul acestui ajutor. Altfel etalonul calității rămîne fără un... etalon. Cel care trebuie să-o desfășoare organizația U.T.C. pentru însușirea de către tineri a acestei inițiative valoroase.

La 18 ani

Rostite solemn de către președintele sfatului popular, felicitările prilejuate de festivitățile majoratului vor găsi drept răspuns la tinerii dorinți, a tuturor, de a pași cu răspundere, conștienți de in-

datările sporite în rîndul cetățenilor maturi ai patriei noastre.

Ca și în anii trecuți tinerii li se vor înmîna felicitări din partea comitetelor raionale sau orașenești U.T.C.

Vor urma felicitările tovarășilor, urările, darurile de primiri, florile oferite de pionieri.

Programele artistice, momentele vesele, fotografierea în grup sau individual, schimburi de amintiri sau poate un vals închinat vîrstei vor încheia sărbătoarea majoratului.

Bucuria noastră, a tuturor este că li putem primi și sărbători cu brațele deschise, că putem avea încredere în realizarea lor umană, garantată de cîmpul vast și luminos de activitate pe care li au deschis înainte. Bucuria noastră a tuturor este că acești tineri de 18 ani înfră în viață animați de înflăcărata chemare de a sluji prin munca lor patriei socialiste, de a contribui la traducerea în viață a programului mobilizator stabilit de partid.

Sărbătoarea majoratului este de fapt solemnitatea cununării tuturor acestor forțe tinere la sistemul energetic al marilor energii creatoare ale țării întregi.

CINEMATOGRAFE

CINE ESTI DUMNEATA, DOMNUL SORGE?

rulează la Patria, orele 10; 12,15; 15,45; 18,30; 21,15, București, orele 9,15; 12; 15,30; 18,15; 21.

MARYLIN (în completare „Ceramica din Oboga”)

rulează la Republica, orele 8,45; 10,45; 12,45; 16,45; 19; 21,15, Ferroviar, orele 9; 11,15; 14,45; 16; 18,30; 21.

PRIMA ZI DE LIBERTATE rulează la Festival, orele 10; 12; 15; 17; 19; 21.

UNCHIUL MEU rulează la Luceafărul, orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.

PĂCĂT DE BENZINA rulează la Capitol, orele 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21.

JUDEX rulează la Excelsior, orele 9,45; 12; 14; 16; 18,15; 20,30, Tomis, orele 9,30; 11,45; 13,45; 16; 18,15; 20,30.

CĂLĂTORIE ÎN JURUL PĂMÎNTULUI

rulează la Victoria, orele 10; 12; 14; 16,15; 18,30; 20,45, Flamura, orele 10; 12,15; 16; 18,15; 20,30.

CLIMATE rulează la Central, orele 9,30; 12,15; 17,45; 20,30.

RUNDA 6 rulează la Miorița, orele 10; 12; 14; 16,15; 18,30; 20,45.

CINEVA ACOLO SU MĂ IUBEȘTE (completare „Știați că...”) rulează la Union, orele 11; 15,30; 18; 20,30, Buzzești, orele 10; 12,30; 15,30; 18; 20,30, Cosmos, orele 16; 18; 20.

CÎNTÎND ÎN PLOAIE rulează la Doina, orele 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.

CORBII rulează la Giulești, orele 16; 18,15; 20.

GESTAPOVISTUL SCHMIDT (completare „Orașe vechi bulgărești” — „Via către voi” — „Chibrituri” — „Spargere în zori” — „Au fost salvați” — „Gura lumii” — „Pionieria nr. 5/1965”) rulează la Timpuri Noi, orele 10—21 în continuare.

Cadru din filmul de montaj „Marylin” care evocă viața cunoscutei actrițe

SAMBA (completare „A cui e viața?”)

rulează la Înfrățirea între popoare, orele 10; 13,15; 15,30; 18; 20,30.

NEVASTA NR. 13 rulează la Cultural, orele 15,30; 18; 20,30.

CULORILE LUPTEI (completare „Zimbetul”)

rulează la Dacia, orele 9—21 în continuare.

HOCHEȘTII rulează la Cringasi, orele 16; 18; 20.

CARTIERUL VESELIEI rulează la Grivița, orele 10; 12,30; 15,30; 18; 20,30, Melodia, orele 9,30; 12; 15,30; 18; 20,30, Lumina, orele 9; 11,30; 13,45; 16,15; 18,45; 21.

FEMEIA NECUNOSCUTĂ rulează la București, orele 9,30; 12,15; 15; 17,45; 20,30.

GHEPARDUL (cinemascope) rulează la Unirea, orele 10,30; 16,30; 20.

VESELIE LA ACAPULCO rulează la Flacăra, orele 10; 14; 16,15; 18,30; 20,45.

CAIDUL rulează la Vitan, orele 16; 18,15; 20,15.

HATARI (ambele serii) rulează la Munca, orele 10,30; 16; 18,30.

ROMULUS ȘI REMUS (cinemascope) rulează la Popular, orele 10,30; 16; 18,30; 21.

LA ORA 5 DUPĂ-AMIAZĂ rulează la Cotroceni, orele 14,45; 16,30; 18,45; 21.

DULCEA PASĂRE A TINERETII rulează la Arta, orele 10; 12,30; 15; 17,45; 20,30, Modern, orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45.

LOCOTENENT CRISTINA rulează la Mosilor, orele 15,30; 18; 20,30.

TELEVIZIONE

SIMBATA 30 OCTOMBRIE

19,00 Jurnalul televiziunii. 19,20 Pentru copii: „Enigma lui Tăitell” adaptare de V. Plăteanu și A. Brădeanu. Film: „Wilhelm Tell”, „Ostaceii”. 20,00 Teledicționar. 21,00 Film: „Sfințitul”. 22,00 Cîine vîde de urmă. 22,55 Jurnalul televiziunii, sport și buletin meteorologic.

DUMINICA 31 OCTOMBRIE

8,50 Gimnastica de inviorare la domiciliu. 9,00 Rețeta

gospodinei. 9,30 Emisiune pentru copii și tineretul scoolar. 11,00 Emisiune pentru sate. Iubitorii de muzică populară le-am pregătit o înfrînare cu Angela Moldovan. 14,30 Duminica sportivă. Fotbal: Rapid-Steaua. 19,00 Jurnalul televiziunii. 19,15 Film: De doi bani violete. 20,55 Teatru în Studio: Din nou, înfrînare cu tineretea de A. Arbuzov. 22,25 Muzică instrumentală cu Richard Osanitchi. 23,00 Jurnalul televiziunii. 23,15 Telesport.

de peste hotare

din viața tineretului lumii

Vizita tovarășului Gheorghe Apostol în R. P. D. Coreeană

PHENIAN 29 — Trimisul special, I. Ciurje, transmite: Vineri dimineață, tovarășul Gheorghe Apostol, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, a fost oaspetele muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor de la Uzina metalurgică din Kansen, cetate a metalului coreean. Mitingul care a avut loc aici, și la care au participat peste 10.000 de oameni a prilejuit o puternică manifestare a prieteniei româno-coreene.

Tovarășul Gheorghe Apostol a fost însoțit de Kim Ir, prim-vicepreședinte al Cabinetului de Miniștri al R. P. D. Coreene. El a fost salutat de conducătorii ai unor ministere și de alte persoane oficiale.

În cuvântul rostit la mitingul directorului general al uzinei Kim Don En, a evocat istoria întreprinderii, munca eroică prin care ea a fost reconstruită și dezvoltată după eliberarea. El a subliniat însemnătatea colaborării dintre specialiștii români și coreeni în construirea laminorului de țevi și acordate și a utilajelor de înaltă tehnicitate livrate de România.

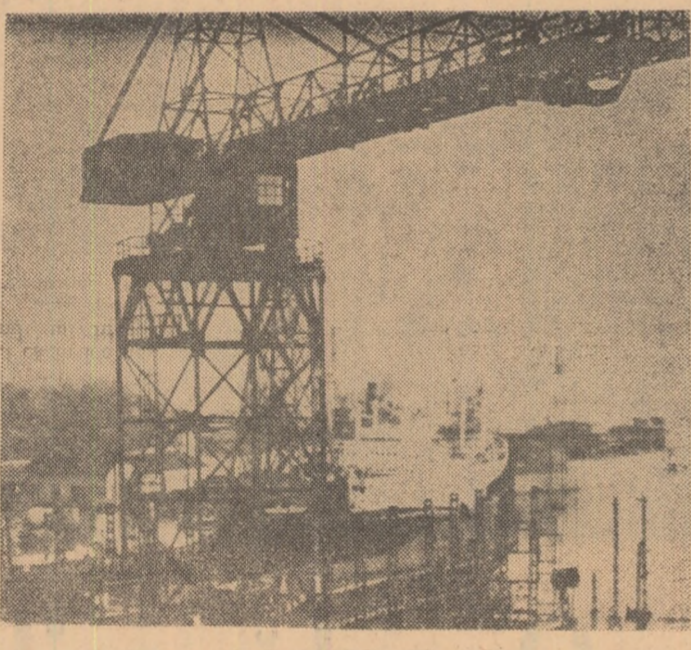
Lufind cuvântul, tovarășul Gheorghe Apostol, a salutat pe participanți și a mulțumit pentru primirea călduroasă. El a subliniat însemnătatea succeselor obținute de poporul R.P.D. Coreean în construirea socialismului sub conducerea Partidului Muncii și a înfăptșit realizările și perspectivele construcției socialiste în țara noastră sub conducerea Partidului Comunist Român.

După ce s-a referit la politica externă a țării noastre, vorbitorul a subliniat însem-

nătatea prieteniei și colaborării frățestre dintre popoarele română și coreeană. Cuvântarea tovarășului Gheorghe Apostol a fost subliniată cu puternice aplauze. După miting, oaspetele român a vizitat unele secții ale uzinei și a avut o convorbire prietenească cu inginerul șef al laminorului de țevi, Han Ghiu Fal, unul din cei 50 de specialiști din uzină care și-au făcut studiile în România.

În după-amiaza aceiași zile tovarășul Gheorghe Apostol a vizitat sistemul de irigații de la Ki Yang din apropierea Kansenului.

Seara, oaspeții români au vizitat palatul pionierilor și școlărilor din Phenian. În cinstea lor, mici artiști ai palatului au prezentat un frumos spectacol.

Lucrările O. N. U. Continuă dezbaterile în problema educării tineretului

Vineri dimineața au continuat în Comitetul pentru problemele sociale, umanitare și culturale al O.N.U. discuțiile pe marginea proiectului de declarație cu privire la promovarea în rândurile tineretului a idealurilor de pace, respect reciproc și înțelegere între popoare. În această sesiune, atenția delegațiilor a fost concentrată asupra ultimelor două articole ale documentului urmând ca la următoarea sesiune să fie adoptat în întregime textul proiectului de declarație.

În cadrul lucrărilor O.N.U. au reținut, de asemenea, atenția lucrările Comitetului pentru teritoriile sub tutelă și neautonome. Au loc dezbateri în legătură cu proiectul de rezoluție prezentat de grupul țărilor afro-asiatice în problema situației din Rhodesia de sud.

Delegația parlamentară română în Austria

VIENA 29 (Trimisul special Agerpres, C. Varvara, transmite: Vineri delegația Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, condusă de deputatul Ion Pas, care, la invitația Consiliului Național al Austriei face o vizită în această țară, a fost primită de președintele federal Franz Jonas. Cu acest prilej, președintele Austriei a remarcat progresul economic obținut de țara noastră și și-a exprimat satisfacția pentru dezvoltarea asumată a relațiilor dintre România și Austria. El a evocat de asemenea, vizita pe care a făcut-o în România pe care o considera un embargou asupra furniturilor de petrol și carburanți, în cazul în care Smith va proclama independența. Wilson a subliniat că alte 48 de țări membre ale O.N.U., printre care și principalele producătoare de petrol, au hotărât să adopte aceeași măsură.

În aceeași zi, delegația Marii Adunări Naționale s-a întâlnit, în clădirea parlamentului, cu depu-

tați ai Consiliului Național al Austriei, cu care a avut un schimb de păreri legate de activitatea parlamentară din cele două țări. În după-amiaza zilei, parlamentarii români au fost oaspeții Bibliotecii Naționale din Viena. Deputatul Ion Greangă, rectorul Universității din Iași, a oferit Bibliotecii Naționale din Viena un număr de cărți românești.

În seara zilei de 29 octombrie, Consiliul Național al Austriei a oferit o recepție în cinstea parlamentarilor români. La recepție au participat A. Maleta, președintele Consiliului Național al Austriei, K. Waldbrunner, al doilea președinte al Consiliului Național, dr. Bruno Pittermann, vicecancelarul al Austriei, deputați ai Consiliului Național al Austriei și personalități ale vieții politice austriece. A fost de față Mircea Olchian, ambasadorul României în Austria, și membrii delegației. Încheindu-și vizita delegația Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România părăsește Viena sâmbătă dimineață.

Încordare la tratativele anglo-rhodesiene

SALISBURY 29 (Agerpres). — Joi seara, primul ministru britanic, Harold Wilson, s-a întâlnit din nou cu membrii cabinetului sud-rhodesien. Într-o atmosferă încordată premierul britanic a făcut cunoscut guvernului rhodesien că țara sa intenționează să înceteze de a furniza petrol și carburanți, în cazul în care Smith va proclama independența. Wilson a subliniat că alte 48 de țări membre ale O.N.U., printre care și principalele producătoare de petrol, au hotărât să adopte aceeași măsură.

În același timp, în statele africane crește nemulțumirea față de intenția guvernului de la Salisbury de a procedea la proclamarea unilaterală a independenței. În legătură cu aceasta, Kapwepwe, ministru de externe al Zambiei, a declarat că Marea Britanie este datoare să intervină chiar cu forța armată în cazul când alte măsuri nu s-ar dovedi eficiente. El a cerut, de asemenea, ca problema sud-rhodesiană să fie adusă în fața O.N.U.

Surse informate sud-rhodesiene și britanice afirmă că misiunea lui Wilson a eșuat. Agenția FRANCE PRESSE subliniază că delegația britanică consideră deja inevitabilă proclamarea unilaterală a independenței Rhodesiei. Problema care se pune este forma în care va fi anunțată hotărârea Wilson în cursul zilei de mâine, iar în drum spre Londra va face escale la Lusaka și Accra unde se va întâlni cu președinții Nkrumah și Kautia pentru a discuta problema Rhodesiei de sud.

În același timp, în statele africane crește nemulțumirea față de intenția guvernului de la Salisbury de a procedea la proclamarea unilaterală a independenței. În legătură cu aceasta, Kapwepwe, ministru de externe al Zambiei, a declarat că Marea Britanie este datoare să intervină chiar cu forța armată în cazul când alte măsuri nu s-ar dovedi eficiente. El a cerut, de asemenea, ca problema sud-rhodesiană să fie adusă în fața O.N.U.

Debutul a avut loc la 24 martie 1965 dar termenul a fost consecutiv puțin mai târziu. În ziua aceea, peste 3000 de studenți și profesori de la Universitatea din Michigan, au început o serie de reuniuni, conferințe și discuții consacrate examinării politicii de intervenție a guvernului S.U.A. în diferite regiuni ale lumii. În cursul acestor reuniuni, tineri americani și-au oferit singele pentru victimele bombardamentelor americane asupra R. D. Vietnam. A apărut și o lozincă: „Johnson le trimite napalm, noi le trimitem singe”.

„Teach-in” — cuvânt intraductibil în limba română — înseamnă discuție, colocvii, conferințe. Până de curând el era destul de puțin cunoscut și folosit chiar și în Statele Unite. Dar, odată cu înmulțirea manifestărilor studenților americani care au adoptat o poziție tot mai critică față de intervenția militară a S.U.A. în Vietnam și Republica Dominicană, termenul a apărut tot mai des în coloanele presei de peste ocean și în relațiile agențiilor occidentale de știri. În decurs de câteva luni, reamintim aici „teach-in” au avut loc la Universitățile Berkeley, Ohio, Yale, și chiar și în Canada, la Toronto.

Ultimele „teach-in” s-a desfășurat cu participarea studenților și profesorilor de la Colegiul Foothill din California. Potrivit uzanțelor, a avut drept la cuvânt oricine și-a manifestat această dorință. De data aceasta persoana care a ținut să apere politica administrației Johnson în Vietnam a fost chiar fostul ambasador american la Saigon, generalul Maxwell Taylor. Exact cu 11 ani în urmă, la 1 octombrie 1954, președintele de atunci al Statelor Unite, Eisenhower, a trimis o scrisoare defunctului dictator sud-vietnamez, Ngo Dinh Diem, în care îl asigură de „ajutorul deplin” al țării sale. Generalul Taylor a considerat că nici nu se putea găsi un prilej mai nimeit pentru a face un bilanț al acestui „ajutor”. Desigur, el s-a ferit să amintească despre intensificarea luptei poporului sud-vietnamez împotriva guvernului comunist și antidemocratic de la Saigon, a omis să menționeze și să amintească despre faptul că în cei 11 ani o parte tot mai mare a teritoriului Vietnamului de sud a fost eliberată de forțele patriotice.

„După încheierea cuvântării generalului —

scrie ziarul „FRANKFURTER ALLGEMEINE ZEITUNG” — în sală a izbucnit un tumult de nedescris. Cineva a aruncat o sticlă de bere care a împroscat cu culoarea roșie costumul albastru al lui Maxwell Taylor. Nimeni nu a putut să-și dea seama de unde a fost aruncată această sticlă. Apoi, „Comitetul pentru pace în Vietnam” a organizat demonstrații împotriva generalului Taylor și ministrului apărării McNamara, chiar în incinta Colegiului. Principali vorbitori din partea administrației s-au urcat în mare grabă într-un automobil și a părăsit „câmpul de operațiuni”.

Citeva zile mai târziu la postul de televiziune americane s-a desfășurat un „teach-in” de altă natură. De data aceasta a avut loc o convorbire între mai mulți reporteri și studentul David Mitchell care și-a arș în public ordinea de mobilizare chiar în fața biroului de recrutare din cartierul newyorkez Manhattan. Ziariștii nu și-au putut explica cum este posibil „o asemenea ne-supuneră” față de un ordin răspunsul dat de Mitchell a căzut ca o „bombă”. El a amintit de procesul de la Nürnberg, după cel de la doilea război mondial, când nazii încercară să justifice crimele comise afirmând că s-au supus ordinelor primite.

„Tinerii americani afirmă că deocare în Vietnam „Statele Unite sînt angajate într-un război nedrept și criminal”, ei consideră că au dreptul să refuze să se supună unui ordin care putea să-l transforme într-un complice la acest război.

„Acet răspuns a avut un ecou cu totul deosebit. Potrivit agenției France Presse „rîndurile grupurilor tinerilor care refuză să se înroleze în armată pentru a pleca în Vietnam, cresc neînecat”.

Oricum se încercă să se ascundă efectele manifestărilor, demonstrațiilor și declarațiilor tinerilor americani care protestează cu tot mai multă hotărâre împotriva politicii de intervenție în Vietnam, realitatea apare mult mai puternică. Acest lucru a fost subliniat de alfel și de revista „REVOLUTION AFRICAINE” atunci când ocupându-se de această problemă a scris: „Societatea americană este pe cale să trăiască o profundă tulburare în cursul căreia tinerii țării își cunosc înțelegerea de răspundere ce-i revine în condamnarea fărâșelurilor provocate de trupele americane în alte țări ale lumii”.

I. RETEGAN

„Teach-in” cu surprize

Evenimentele din Indonezia

DIJAKARTA 29 (Agerpres). — Într-un discurs rostit miercuri la o întrunire cu liderii unor partide politice indonezience și difuzat de postul de radio Djakarta, președintele Sukarno a avertizat poporul indonezian împotriva pericolului pe care îl implică actualul curs al evenimentelor. El a spus că anumite cercuri au înclinat spre dreapta și că elementele de dreapta urmează să determine poporul să uite rezoluțiile. Președintele s-a ridicat împotriva încercărilor unor cercuri militare și politice de a ignora ordonile și indicațiile pe care le dă în vederea restabilirii liniștii. Respingînd atacurile lansate de

elementele de dreapta împotriva primului președinte și ministrului al afacerilor externe, Subandrio, președintele a spus că acesta se bucură de încrederea sa și că nu intenționează să-l demită. Postul de radio Djakarta a anunțat că comandamentul militar din Iava centrală a proclamat „starea de război” în această regiune. Potrivit postului de radio în această regiune au continuat demonstrațiile anticomuniste și au avut loc ciocniri. În cursul ciocnirilor din orașul Solo au fost ucise și rănite numeroase persoane. O serie de militari au dezertat

din divizia Dieponegoro, staționată în Iava pentru a reprima forțele progresiste. Totodată, în localitățile Surakarta și Semarang au fost introduse severe restricții de circulație.

Agencia Antara relatează despre adoptarea unor noi măsuri represive împotriva persoanelor cu vederi democratice. Astfel, a fost suspendată activitatea organizațiilor Partidului comunist din ministerele și departamentele pentru industriile de bază, industria textilă, plantații și probleme agrare, problema socială și pescuit. În același timp, ministrul Învățămîntului Superior a dispus eliminarea studenților progresiști din institutele de învățămînt.

Paginele presei occidentale reflectă din plin un dialog în curs care are loc în viața diplomatică. Deocamdată, el este dus în surdina. Totul, însă, lasă să se presupună că opozițiile, declarațiile și planurile puse în circulație în momentul de față semnifică o nouă etapă în capitolul „nuclear” al alianței N.A.T.O. Se vorbește în general foarte mult despre viitorul alianței atlantice, numeroși comentarii căutînd să găsească rețetele cele mai bune pentru supraviețuirea în forma actuală a blocului nord-atlantic. Alții, dimpotrivă, propun „forme noi” pentru menținerea ca atare a N.A.T.O. Tot dialogul însă este axat pe problema: în ce măsură chestiunile nucleare ale blocului atlantic, prezente de un an și jumătate pe agenda preocupărilor sale, vor putea să-și găsească o soluție oarecare.

COMBAT publică articolul lui Georges Andersen intitulat „N.A.T.O. în discuție”. Comentatorul, binecunoscut în Franța, scrie că o serie de fapte trebuie luate în considerare atunci cînd se examinează viitorul N.A.T.O. Acestea ar fi: după el, printre altele „semnele de descurajare, dacă nu chiar de defecțiune care se multiplică în numeroase țări mediteraneene”; reînnoirea probabilită a mandatului generalului de Gaulle care ar putea duce „la o intensificare a forțelor centrifuge” în N.A.T.O.; consolidarea „arpii intranșigente” a partidului guvernamental vest-german. În esență, ziarul francez deplînge faptul că în loc de a accepta „sugestia generalului de Gaulle privind un directorat tripartit în N.A.T.O.”, cu participare franceză, în ultimă instanță apare evidențiat influența și reprezentarea Bundeswehriului care devine decisiv în grupul conducător al N.A.T.O.”.

Aci COMBAT atinge și problema cheie, reprezentată de lupta care se duce tot mai mult în ultimul timp în cercurile politice în jurul problemei accesului Germaniei occidentale la arma nucleară. În ultimul timp a apărut, după cum se știe, așa-numitul plan McNamara, referitor la crearea unui comitet care să examineze progresul planificării nucleare. Există mai de mult cele două proiecte de creare a unor forțe nucleare integrate în N.A.T.O. — proiectul F.N.M., propus de Statele Unite, și proiectul F.N.A., propus de Anglia. Cu toate acestea, presa este de părere că toate acestea vor rămîne strict de domeniul teoreticului. În Statele Unite au apărut o serie de știri potrivit cărora S.U.A. ar fi dispuse să renunțe la proiectul forței nucleare multilaterale. Aceasta este, de pildă, opinia lui NEW YORK TIMES, care a publicat recent știrea. În paginile presei engleze se insistă, de asemenea, asupra faptului că interpretarea dată declarațiilor lui Stewart ca un indiciu al hotărîrii engleze de a abandona forța nucleară atlantică ar fi corectă.

Preliminarii la o conferință îndepărtată

„Care este tabloul real?” O serie de relații recente demonstrează că în Statele Unite unele cercuri politice și-au manifestat îngrijorarea în legătură cu perspectiva accesului Germaniei occidentale la arma nucleară în cadrul forței nucleare multilaterale și a efectului pe care aprobarea unui plan de integrare nucleară ar putea să-l aibă asupra ansamblului blocului. Totodată, este luată tot mai mult în considerare eventualitatea unui acord bilateral vest-germano-american în probleme nucleare, care ar ocoti N.A.T.O. permițînd Germaniei occidentale accesul la armele nucleare. Genevieve Tabouis scrie despre concretizarea unei alianțe americano-vest-germane care ia aspectul transformării Bonului „înt-o forță-areă americană în Europa continentală”.

Cîtînd surse bine informate, agenția „FRANCE PRESSE” afirmă ieri că reuniunea de la Paris a ministrilor apărării al N.A.T.O. care vor trebui să discute „colaborarea nucleară” din simul Alianței atlantice, va avea loc la 26 și 27 noiembrie. La această reuniune, propusă de Statele Unite, se așteaptă să participe nouă sau zece din cele 15 țări membre ale N.A.T.O. Franța, Islanda, Luxemburgul și Portugalia au făcut cunoscut că nu vor lua parte la reuniune. După aceleași surse, și participarea Danemarcei și Norvegiei ar fi îndoielnică.

Informații provenite din Londra indică că ministrul de externe britanic s-a străduit în cadrul întîrînderii pe care a avut-o zilele trecute cu ambasadorul vest-german în capitala Marii Britanii să reasigure Bon-ul că guvernul britanic nu intenționează să abandoneze cele două proiecte ei, precumizează doar o „reexaminare într-un spirit nou” a acestor planuri. Iar ieri s-a anunțat că Stewart l-a invitat pe colegul său vest-german să viziteze într-un vizor apropiat capitala britanică; s-a lăsat să se înțeleagă că obiectul principal al vizitei ar fi discutarea „problemei creării unui sistem nuclear al N.A.T.O.”.

Se poate presupune că toate aceste acțiuni fac parte din preliminarile sesiunii Consiliului N.A.T.O. care, deși, va avea loc deabia în decembrie la Paris concentrează de pe acum o importanță energică diplomatică.

P. NICORĂ

R. P. BULGARIA: aspect de la șantierul de construcții navale din Varna

Încheierea conferinței A.E.L.S.

După două zile de dezbateri, vineri seara s-au încheiat lucrările Conferinței ministeriale a Asociației Europene a Liberturii Schimb (A.E.L.S.), organism care grupează Marea Britanie, Austria, Elveția, Portugalia, Danemarca, Norvegia, Suedia, precum și Finlanda ca membru asociat. La sfîrșitul dezbaterilor a fost dat publicității un comunicat în care se arată printre altele că „țările membre ale A.E.L.S. sînt gata să înceapă un dialog constructiv cu țările Pieței comune cu scopul intensificării colaborării economice dintre cele două organisme vest-europene”.

Ministrul de externe al Danemarcei Per Haekkerup, care a condus lucrările conferinței, a convocat vineri pe ambasadorii acreditați la Copenhaga ai țărilor Pieței comune, cărora le-a înmînat textul comunicatului A.E.L.S., stipulînd dorința de apropiere între cele două organisme. Vineri după-amiază, ambasadorul Danemarcei la C.E.E. a plecat la Bruxelles pentru a remite un exemplar al comunicatului președintelui Comisiei Pieței comune, Hallstein.

PE SCURT

• În seara zilei de 29 octombrie, ambasadorul Republicii Socialiste România la Berlin, dr. Ștefan Cleja, a înmînat în numele Președintelui Academiei Republicii Socialiste România insignă și diplomă ale Academiei unor personalități ale vieții științifice din R. D. Germania. Cu acest prilej au fost înmînate titlurile de membru de onoare al Academiei prof. dr. Gustav Hertz și prof. dr. Theodor Frings, iar titlul de membru corespondent prof. dr. Hans Stubbe, prof. dr. Kurt Mothers și prof. dr. Werner Krauss. Din partea celor distinși au înaltate titluri a mulțumit prof. dr. Gustav Hertz.

• Vineri, în întreaga Turcie a fost sărbătorit Zilul Național al poporului turc — aniversarea proclamării Republicii. Sărbătorirea națională a fost marcată în întreaga țară prin numeroase festivități. La Ankara a avut loc o paradă militară.

În timp ce situația explozivă din Republica Dominicană furnizează o grăitoare demonstrație a urmărilor nefaste ale intervenției străine în treburile interne ale unui stat, pregătirile pentru conferința O.S.A. de la Rio de Janeiro (programată pentru 17 noiembrie, după trei amînări consecutive) scot în evidență creșterea importanței latino-americanilor față de manevrele intervenționiste ale Washingtonului.

Elementul cel mai semnificativ în acest sens este faptul că pe ordinea de zi provizorie a conferinței de la Rio nu figurează — cel puțin pînă acum — problema creării unor forțe permanente interamericane. Se știe că tocmai în organizarea unor astfel de forțe, care să ofere paravantul ideal intervenției militare a S.U.A., vedea Washingtonul obiectivul principal al respectivelor conferințe. Era însă firesc ca planul de inspirație nord-americană al „forțelor permanente”, plan care vine în contradicție flagrantă cu tendințele de independență dominante pe continentul latino-american, să se lo-

vească de o opoziție cu altă mai puternică și mai evidentă. „Nu există, poate, o idee mai nepopulară la sud de Rio Grande decît propunerile pentru formarea unei forțe militare interamericane permanente de intervenție — notează NEW YORK HERALD TRIBUNE. O asemenea combinație e considerată o camuflare pentru acțiunile unilaterale ale S.U.A.”. Recent, temerile latino-americeane pricitoare la expedițiile arbitrare de unități ale infanteriei marine a S.U.A. în alte republici au fost din nou trezite și accentuate ca urmare a rezolu-

țiilor adoptate de Camera Reprezentantilor prin care se aprobă o intervenție unilaterală în orice situație care ar fi considerată la Washington ca o subversivă a sistemului de libertate S.U.A. Recent, temerile latino-americeane pricitoare la expedițiile arbitrare de unități ale infanteriei marine a S.U.A. în alte republici au fost din nou trezite și accentuate ca urmare a rezolu-

țiilor adoptate de Camera Reprezentantilor prin care se aprobă o intervenție unilaterală în orice situație care ar fi considerată la Washington ca o subversivă a sistemului de libertate S.U.A. Recent, temerile latino-americeane pricitoare la expedițiile arbitrare de unități ale infanteriei marine a S.U.A. în alte republici au fost din nou trezite și accentuate ca urmare a rezolu-

țiilor adoptate de Camera Reprezentantilor prin care se aprobă o intervenție unilaterală în orice situație care ar fi considerată la Washington ca o subversivă a sistemului de libertate S.U.A. Recent, temerile latino-americeane pricitoare la expedițiile arbitrare de unități ale infanteriei marine a S.U.A. în alte republici au fost din nou trezite și accentuate ca urmare a rezolu-

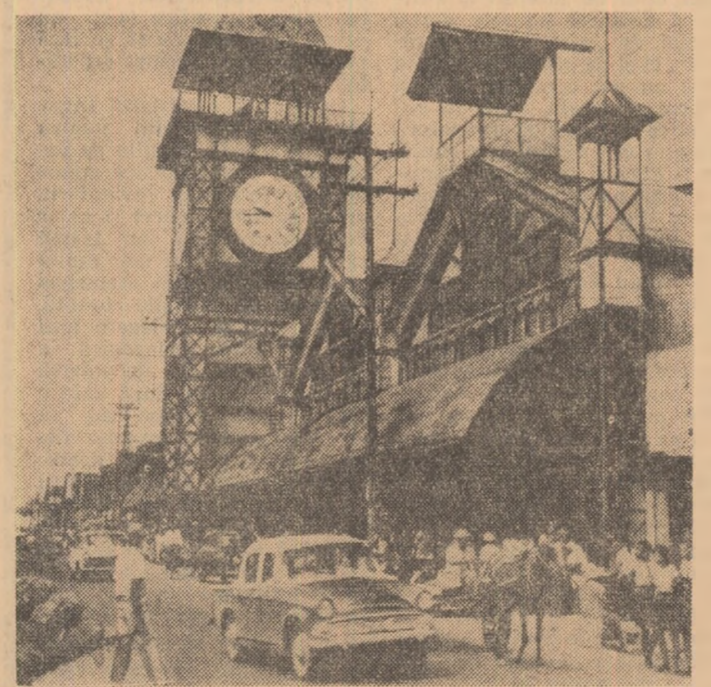
țiilor adoptate de Camera Reprezentantilor prin care se aprobă o intervenție unilaterală în orice situație care ar fi considerată la Washington ca o subversivă a sistemului de libertate S.U.A. Recent, temerile latino-americeane pricitoare la expedițiile arbitrare de unități ale infanteriei marine a S.U.A. în alte republici au fost din nou trezite și accentuate ca urmare a rezolu-

țiilor adoptate de Camera Reprezentantilor prin care se aprobă o intervenție unilaterală în orice situație care ar fi considerată la Washington ca o subversivă a sistemului de libertate S.U.A. Recent, temerile latino-americeane pricitoare la expedițiile arbitrare de unități ale infanteriei marine a S.U.A. în alte republici au fost din nou trezite și accentuate ca urmare a rezolu-

țiilor adoptate de Camera Reprezentantilor prin care se aprobă o intervenție unilaterală în orice situație care ar fi considerată la Washington ca o subversivă a sistemului de libertate S.U.A. Recent, temerile latino-americeane pricitoare la expedițiile arbitrare de unități ale infanteriei marine a S.U.A. în alte republici au fost din nou trezite și accentuate ca urmare a rezolu-

țiilor adoptate de Camera Reprezentantilor prin care se aprobă o intervenție unilaterală în orice situație care ar fi considerată la Washington ca o subversivă a sistemului de libertate S.U.A. Recent, temerile latino-americeane pricitoare la expedițiile arbitrare de unități ale infanteriei marine a S.U.A. în alte republici au fost din nou trezite și accentuate ca urmare a rezolu-

EM. RUCAR

GUYANA BRITANICĂ: Veche clădire în stil danez la Georgetown, capitala țării

• Zilele acestea, la filialele din Bruxelles, Liege, Cluj și Anvers ale marelui magazin „Au bon marche” au fost deschise expoziții cu vizare ale întreprinderilor românești de comerț exterior. În vitrine și standuri special amenajate, sînt expuse produse alimentare și specialități gastronomice, vinuri, băuturi, produse agricole, precum și produse de artizanat țesături cu motive folclorice, ceramică neagră, covoare. În cadrul acestor expoziții sînt prezentate și imagini turistice și de vințoare din România.

• Aerotrenul, vehiculul anului 2000 va deveni realitate în luna Ianuarie 1966, scrie agenția France Press, referindu-se la construcția acestui mijloc de transport în comun care a început în Franța. Conceptul de inginerul Jean Bertin, aerotrenul, lung de 10 metri și foarte asemănător cu un avion, va aluneca pe o pernă de aer produsă de două puterice ventilatoare ale motorului de acționare de 250 CP. El va putea atinge o viteză de 200 km pe oră, urmînd ca ulterior viteza să fie mărită la 300-400 km pe oră. Primul aerotren, care va fi înțercat în apropiere de Versailles în

Juna Ianuarie, este un model redus, fiind transporta numai 6 persoane.

• Conferința ministrilor de externe ai țărilor afro-asiatice care trebuia să înceapă joi la Alger, a fost amînată pentru sîmbătă — a anunțat secretariatul general al Conferinței. După cum se arată într-un comunicat dat publicității, această hotărîre a fost luată în cadrul unei întruniri de ieri a ministrilor de externe prezenți la Alger.

• Președintele Băncii Chanson Manhattan David Rockefeller, a declarat în cursul unui discurs de cercuire de afaceri din Boston că în Statele Unite există un interes crescînd pentru schimbările comerciale cu țările Europei de răsărit. El a afirmat că intensificarea comerțului S.U.A. cu aceste țări „ar contribui la apărarea păcii și la dezvoltarea prosperității în lume, dezvoltare ce necesită o cooperare între diferitele națiuni”.

• Purtătorul de cuvînt al secretariatului de stat pentru afacerile externe al R.S.F. Iugoslavia a declarat la 28

octombrie că guvernul iugoslav a înținat contacte cu Asociația europeană a liberalilor schimb (A.E.L.S.). În scopul găsirii unor căi de rezolvare a problemelor care împiedică dezvoltarea cooperării economice a Iugoslaviei cu țările membre ale acestui organism. După cum transmite Taniug, ambasadorul iugoslav la Copenhaga a prezentat lui Per Haekkerup, ministrul afacerilor externe al Danemarcei și președintele Consiliului ministerial al A.E.L.S., un memorandum în acest sens.

• Partidul socialist a refuzat să accepte propunerea cancelarului Klaus, referitoare la linerea alegerilor — înainte de termen — pe data de 19 decembrie a.c. sau 27 februarie 1966. Nu s-a anunțat cînd vor fi continuate convorbirile pe această temă între partidele de coaliție (socialist și populist).

PE SCURT